Нізамі Гянджеві

# Нушірван на полюванні

Перекладач: Василь Мисик

Джерело: З книги: Захід і Схід: Переклади/ К.:Дніпро,1990

Полюючи, мисливці Нушірвана
Поволі віддалились від султана.

Один візир зостався біля нього,
Один лише візир — і більш нікого.

Побачив шах село в степу й озерце.
Село — пусте, як триворога серце.

Дві курки там ходило серед шляху,
Так тісно йшли, як стало в серці шаху.

Шах запитав: "Про що вони говорять?
Про що так палко й недоладно спорять?"

На це візир: "О всемогутній шаху!
Скажу про все, хоч, може, й не без страху:

Ті курки дві — то не звичайні птахи,
Що пробують свій голос, то дві свахи;

Вони про шлюб говорять і про віно,
Що завтра треба дати неодмінно.

"Оте сільце нещасне нам даєш ти,
Зубожене, зруйноване до решти?"

А друга каже: "Ти хіба забула,
Які податки шах бере з аула?

Якби не брав він, я була б заможна,
Тоді б тобі й сто тисяч дати можна!"

Почувши байку про пташину долю,
Шах застогнав і охнув, як од болю,

І, прикусивши палець, мовив тихо:
"Це справді гніт, од нього й курям лихо.

Чи й далі я гнобитиму країну,
Не думавши про смерть і домовину?

Чи й далі я чинитиму сваволю?
Глянь сам, що робиш, глянь на бідних долю!

Чи й далі буду я людей гнітити
І безневинну кров щоденно лити?.."